

<p>מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו?</p>	<p>פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרָפוּן בְּאֵשׁ לֹא תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחַתְּ לָךְ פֶּן תִּנְקֹשׁ בוֹ כִּי תוֹעֵבֶת יִקְוֶה אֱלֹהֵיךָ הוא: (דברים ז, כה)</p>	<p>מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה?</p>	<p>אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבֶת יִקְוֶה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בְּסִתְרוֹ וְעִנּוּ כָל הָעַם וְאָמְרוּ אָמֵן: (דברים כז, יט)</p>	<p>אֲבָד תִּאֲבָדוּן אֶת כָּל הַמְּקֻמּוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ שָׁם הַגּוֹזִים אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל הַהָרִים הַרְמִים וְעַל הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעְנָן: (דברים יב, ב)</p>		
<p>דתני רב יוסף: מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו? שנאמר: פְּסִילֵי אֱלֹהֵים תִּשְׂרָפוּן בְּאֵשׁ</p>	<p>ההוא מיבעי ליה לכדתני רב יוסף, דתני רב יוסף: מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו? שנאמר: פְּסִילֵי אֱלֹהֵים תִּשְׂרָפוּן בְּאֵשׁ</p>	<p>דא"ר יצחק: מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה? שנאמר: וְשֵׁם בְּסִתְרוֹ</p>	<p>עבודת כוכבים דישראל אסורה מיד משעת עשייה קם ליה בארוך איתסורי מיתסרא: תועבת ה' כתיב</p>	<p>עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה עד שתעבד מקיש אלהיהם לכלים, מה כלים עד שיעבדו, אף אלהיהם נמי עד שיעבדו</p>	<p>רבי ישמעאל משמשי עבודת כוכבים אין אסורין עד שיעבדו:</p>	
<p>נפקא ליה מדשמואל; דשמואל רמי, כתיב: +דברים ז+ לא תחמוד כסף וזהב עליהם, וכתיב: ולקחת לך, הא כיצד? פסלו לאלוה - לא תחמוד, פסלו מאלוה - ולקחת לך</p>	<p>עבודת כוכבים של עובד כוכבים אסורה מיד משפסלו נעשה אלוה</p>	<p>דאמר רב חסדא אמר רב: מנין לעו"כ של ישראל שטעונה גניזה? שנאמר: +דברים טז+ לך אשרה כל עץ אצל מזבח, מה מזבח טעון גניזה, אף אשרה טעונה גניזה</p>	<p>עבודת כוכבים דישראל אינה אסורה עד שתעבד ושם בסתר, עד שיעשה לה דברים שבסתר תועבת ה' דבר המביא לידי תועבה</p>	<p>ור"ע דלא מקיש, אמר לך: את הפסיק הענין</p>	<p>אם אינו ענין למקומות, דלא מיתסרי, דכתיב: אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם, תנהו ענין לכלים</p>	<p>רבי עקיבא</p>

דברים פרק ז

(כה) **פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרָפוּן בְּאֵשׁ לֹא תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחַתְּ לָךְ פֶּן תִּנְקֹשׁ בוֹ כִּי תוֹעֵבֶת יִקְוֶה אֱלֹהֵיךָ הוּא:**

דברים פרק ט

(כא) **וְאֵת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת הַעֲגָל לְקַחְתִּי וְאֲשֶׁרְךָ אֹתוֹ בְּאֵשׁ וְאָפַת אֹתוֹ טַחֲוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דָּק לְעֹפֵר וְאֲשַׁלַּךְ אֶת עֹפְרוֹ אֶל הַנַּחַל הַיַּרְדֵּי מִן הַהָר:**

דברים פרק יב

(ב) **אֲבָד תִּאֲבָדוּן אֶת כָּל הַמְּקֻמּוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ שָׁם הַגּוֹזִים אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל הַהָרִים הַרְמִים וְעַל הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעְנָן:**

דברים פרק טז

(יח) **שְׂפָטִים וְשִׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יִקְוֶה אֱלֹהֵיךָ לְתוֹךְ לְשִׁבְטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צְדָק:** (כא) **לֹא תִטֵּעַ לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֶל מִזְבֵּחַ יִקְוֶה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ:**

דברים פרק כז

(יט) **אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבֶת יִקְוֶה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בְּסִתְרוֹ וְעִנּוּ כָל הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן:**

בעניני תשעה באב

אן איתא בתענית (כט.) ותשיעי סמוך לחשכה הציתו בו את האור והיה דולק והולך כל היום כולו... והיינו דאמר ר' יוחנן, אלמלי הייתי באותו הדור, לא קבעתיו אלא בעשירי מפני שרובו של היכל בו נשרף. ורבנן, אתחלתא דפורענותא עדיפא. ובראשונים הביאו מהירושלמי, דריב"ל ורבי אבין היו מתענין בין בטי"ת ובין ביו"ד. אך לדינא לא קיי"ל הכי, אלא שמנהגנו לנהוג בכל דיני תשעת הימים עד חצות של יום יו"ד, ערמ"א לסי' תקנ"ת, ואף זה

מסורה

כו

אינו אלא בתורת חומרא, עיי"ש בבהגר"א. וצריך להבין באמת הך סברא דאתחלתא דפורענותא עדיפא, דמכ"מ מ"ט לא תקנו שאף יום יו"ד יהי יום אבל.

ונראה לכאור בזה עפ"י הגמ' במס' ע"ז (נב:) דמקרא דוכאו בה פריצים וחללוה ילפינן שכיבוש ביהמ"ק בידי הנכרים (עיי"ש ברש"י וברמב"ן) גורם להפקיע את קדושתו, ונראה דזוהי כונת הגמ' בתענית, דאתחלתא דפורענותא עדיפא, כלומר, שאף שלמעשה עיקר שריפת הבית ביו"ד ולא בטי"ת, מכ"מ כיבוש הבית ע"י הגויים בטי"ת היה, ונמצא שכבר בטי"ת פקעה קדושת המקדש, ומה שהיה הולך ודולק אח"כ, זה כבר היה בית של חול, ועפ"י הלכה — אין על מה להתאבל על כך.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כט עמוד א

חרב הבית בראשונה - דכתיב +מלכים ב' כ"ה+ ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה [שנה] למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם וישרף את בית ה' וגו', וכתיב +ירמיהו נ"ב+ ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה [שנה] למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם וגו'. ותניא: אי אפשר לומר בשבעה - שהרי כבר נאמר בעשור, ואי אפשר לומר בעשור - שהרי כבר נאמר בשבעה. הא כיצד? **בשבעה נכנסו נכרים להיכל, ואכלו וקלקלו בו שביעי שמיני, ותשיעי סמוך לחשיכה הציתו בו את האור, והיה דולק והולך כל היום כולו,** שנאמר +ירמיהו ו'+ או לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. והיינו דאמר רבי יוחנן: אלמלי הייתי באותו הדור - לא קבעתיו אלא בעשירי, מפני שרובו של היכל בו נשרף. ורבנן: אתחלתא דפורענותא עדיפא. ובשניה, מנלן? דתניא: מגלגלין זכות ליום זכאי וחובה ליום חייב. אמרו: כשחרב בית המקדש בראשונה אותו היום ערב תשעה באב היה ומוצאי שבת היה, ומוצאי שביעית היתה, ומשמרתה של יהויריב היתה, והלויים היו אומרים שירה ועומדין על דוכנם. ומה שירה היו אומרים - +תהלים צ"ד+ וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם. ולא הספיקו לומר יצמיתם ה' אלהינו, עד שבאו נכרים וכבשום, וכן בשניה.

וצע"ג

יחזקאל פרק ז

(א) ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל <וחללה> וְחָלְלוּהוּ:
(ב) וְהִסְבּוּתִי פָּנֵי מִהֶם וְחָלְלוּ אֶת צְפוּנֵי וּבָאוּ בָּהּ פְּרִיצִים וְחָלְלוּהָ: